Εθνική νομοθεσία

Πορτογαλία

Στην παρούσα σελίδα παρέχονται πληροφορίες σχετικά με το νομικό σύστημα της Πορτογαλίας.

1. Πράξεις που αποτυπώνουν τους κανόνες δικαίου – πηγές δικαίου

Σύμφωνα με την κλασική θεωρία, στην Πορτογαλία οι πηγές του δικαίου είναι οι ακόλουθες:

Οι συνταγματικοί νόμοι − δηλαδή το Σύνταγμα της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, οι ειδικοί συνταγματικοί νόμοι και οι τροποποιητικοί του Συντάγματος νόμοι·

Οι «κανόνες και οι αρχές του γενικού ή κοινού διεθνούς δικαίου», οι «διατάξεις των δεόντως κυρωμένων ή εγκεκριμένων διεθνών συμβάσεων», οι «κανόνες που θεσπίζονται από αρμόδια όργανα των διεθνών οργανισμών στους οποίους συμμετέχει η Πορτογαλία (...) εφόσον αυτό προβλέπεται στις αντίστοιχες ιδρυτικές συνθήκες», οι «διατάξεις των συνθηκών που διέπουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κανόνες που εκδίδουν τα θεσμικά της όργανα κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους» — άρθρο 8 του Συντάγματος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας·

Η κοινή νομοθεσία, που περιλαμβάνει τους νόμους του πορτογαλικού κοινοβουλίου (Assembleia da República), τα κυβερνητικά νομοθετικά διατάγματα και τα περιφερειακά νομοθετικά διατάγματα που εκδίδονται από τις νομοθετικές συνελεύσεις των Αυτόνομων Περιφερειών των Αζορών και της Μαδέρας·

Οι πράξεις με ισχύ νόμου, όπως πράξεις κύρωσης διεθνών συμβάσεων, συνθηκών ή συμφωνιών, οι αποφάσεις του Συνταγματικού Δικαστηρίου, που κηρύσσουν μια διάταξη αντισυνταγματική ή παράνομη με καθολική δεσμευτική ισχύ, οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και οι λοιπές συλλογικές πράξεις που ρυθμίζουν τις εργασιακές σχέσεις·

Οι κανονισμοί, δηλαδή κανονιστικές πράξεις χαμηλότερου επιπέδου από εκείνο των νόμων, που αποσκοπούν στην ερμηνεία και συμπλήρωση των νόμων προκειμένου να επιτραπεί η εφαρμογή ή η εκτέλεσή τους. Σ' αυτούς περιλαμβάνονται τα εκτελεστικά διατάγματα, οι κανονισμοί, τα διατάγματα, τα περιφερειακά εκτελεστικά διατάγματα, οι αποφάσεις, οι ρυθμιστικοί κανόνες, οι εκτελεστικές υπουργικές αποφάσεις, οι αστυνομικές διατάξεις των διοικητών διαμερισμάτων, οι αποφάσεις και κανονισμοί της τοπικής αυτοδιοίκησης.

2. Άλλες πηγές δικαίου

Οι απόψεις διαφέρουν ως προς το παραδεκτό και τη συνάφεια άλλων πηγών που δεν απορρέουν από την πολιτική εξουσία του κράτους να θεσπίζει γραπτό δίκαιο. Οι εν λόγω αποκλίσεις απορρέουν, ιδίως, από το γεγονός ότι ορισμένοι θεωρούν τις πηγές μέσο διατύπωσης νομικών κανόνων, άλλοι τις θεωρούν μέσο παρουσίασης των κανόνων, και άλλοι και τα δύο. Μερικές φορές γίνεται διάκριση μεταξύ άμεσων και έμμεσων πηγών, γεγονός που παρακάμπτει ορισμένες δυσχέρειες που απορρέουν από τις αποκλίσεις ως προς τη βασική προσέγγιση.

Ως πιθανές πηγές δικαίου συνήθως αναφέρονται οι ακόλουθες:

Το έθιμο, δηλαδή η επανειλημμένη και συνήθης συμπεριφορά που συνοδεύεται από γενικευμένο αίσθημα ως προς τη δεσμευτικότητά της. Το έθιμο μπορεί να θεωρηθεί πηγή δικαίου μόνο σε ορισμένους τομείς. Ως εκ τούτου, το έθιμο είναι συναφές στο δημόσιο διεθνές δίκαιο (π.χ. η αρχή της ετεροδικίας των αλλοδαπών κρατών), το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο και το διοικητικό δίκαιο·

Η νομολογία –δηλαδή η ερμηνεία των νόμων που απορρέει από τις δικαστικές αποφάσεις– δεν θεωρείται, από κάποιους, ως πραγματική πηγή δικαίου, αλλά απλώς ως μέσο αποσαφήνισης της έννοιας των διατάξεων του νόμου, το οποίο παρέχει λύσεις ως προς την ερμηνεία που μπορεί να υιοθετηθεί και σε άλλες περιπτώσεις, σε συνάρτηση με τη βαρύτητα των λογικών και τεχνικών διατυπώσεων στις οποίες βασίζεται. Ορισμένοι συγγραφείς περιλαμβάνουν στην κατηγορία αυτή όχι μόνον δικαστικές αποφάσεις σε συγκεκριμένες υποθέσεις, αλλά και κανονιστικές δικαιοδοτικές πράξεις (αποφάσεις του Συνταγματικού Δικαστηρίου με καθολική δεσμευτική ισχύ), διότι, κατά την άποψή τους, αποτελούν όλες πράξεις δημιουργίας θετικού δικαίου·

Η αρχή της επιείκειας (equidade), στο πλαίσιο της οποίας τα δικαιοδοτικά όργανα έχουν την εξουσία να διατυπώνουν νομικούς κανόνες σε συνάρτηση με τα ειδικά χαρακτηριστικά των εκάστοτε συγκεκριμένων υπό εξέταση υποθέσεων, με βάση τις γενικές αρχές της δικαιοσύνης και την ηθική-νομική συνείδηση του δικαστή. «Τα δικαστήρια μπορούν να αποφαίνονται βάσει της αρχής της επιείκειας μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) όταν αυτό επιτρέπεται από διάταξη του νόμου· β) όταν υπάρχει συμφωνία μεταξύ των διαδίκων και υφίσταται έννομη σχέση· γ) οι διάδικοι έχουν συμφωνήσει εκ των προτέρων να υπαχθούν στην αρχή της επιείκειας» – άρθρο 4 του πορτογαλικού αστικού κώδικα.

Τα συναλλακτικά ήθη, δηλαδή οι επαναλαμβανόμενες κοινωνικές πρακτικές που δεν είναι υποχρεωτικές αλλά θεωρούνται συναφείς στο πλαίσιο των συναλλαγών, ιδίως στην πλήρωση του κενού δικαιοπραξίας και, ειδικότερα, στον τομέα του εμπορίου. Τα συναλλακτικά ήθη μπορεί να ληφθούν υπόψη από τα δικαστήρια όταν αυτό προβλέπεται από τον νόμο και εφόσον δεν είναι «αντίθετα προς τις αρχές της καλής πίστης» – άρθρο 3 του πορτογαλικού αστικού κώδικα. Επομένως, δεν αποτελούν αυτόνομο τρόπο δημιουργίας δικαίου και για πολλούς δεν αποτελούν πραγματική πηγή δικαίου·

Η νομική θεωρία, η οποία αποτελεί το σύνολο των απόψεων των νομικών, δηλαδή απορρέει από τη θεωρητική ή δογματική μελέτη του δικαίου, φαίνεται πως δεν θα πρέπει να θεωρείται πραγματική πηγή δικαίου, αν και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην επιστημονική και τεχνική εξέλιξη της νομικής επιστήμης και έχει σημαντικό αντίκτυπο στο τελικό αποτέλεσμα του έργου των προσώπων που είναι αρμόδια για την ερμηνεία και την εφαρμογή των νομικών κανόνων.

3. Ιεράρχηση των πηγών δικαίου

Η έννοια της ιεράρχησης των κανόνων δικαίου αναφέρεται στη σχετική αξία αυτών, δηλαδή τη θέση τους σε μια μεθοδική κλίμακα.

Σ' αυτό το πλαίσιο, ορισμένοι υποστηρίζουν ότι η ιεράρχηση αφορά μόνο τον τρόπο θέσπισης του δικαίου. Σύμφωνα με την άποψη αυτή, η ιεράρχηση δεν βασίζεται στο σχετικό καθεστώς των νομικών κανόνων, αλλά ορίζεται με βάση τις πηγές θέσπισής τους.

Ανάλογα με την άποψη που υιοθετείται, είναι δυνατή η δημιουργία μιας σειράς προτεραιότητας.

Η ιεράρχηση των διαφόρων πηγών που αναφέρονται στο πρώτο μέρος είναι η εξής:

Το Σύνταγμα της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και οι συνταγματικοί νόμοι·

Οι κανόνες και οι αρχές του γενικού ή κοινού διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων [δηλαδή όλες οι πράξεις που αναφέρονται στο σημείο1 στοιχείο β)]·

Οι νόμοι και τα νομοθετικά διατάγματα·

Τα περιφερειακά νομοθετικά διατάγματα·

Οι πράξεις με ισχύ νόμου·

Οι κανονισμοί.

4. Λεπτομέρειες θέσης σε ισχύ, στην εθνική επικράτεια, κανόνων που περιέχονται σε διεθνείς πράξεις

Οι διεθνείς νομοθετικές πράξεις μεταφέρονται στο πορτογαλικό δίκαιο σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές που ορίζονται στο άρθρο 8 του Συντάγματος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας:
«Οι κανόνες και οι αρχές του γενικού ή κοινού διεθνούς δικαίου αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του πορτογαλικού δικαίου»·
«Οι κανόνες που ορίζονται σε δεόντως κυρωθείσες ή εγκριθείσες διεθνείς συμβάσεις τίθενται σε ισχύ στο πορτογαλικό εθνικό δίκαιο από την επίσημη δημοσίευσή τους και παραμένουν σε ισχύ για όσο χρονικό διάστημα δεσμεύουν, σε διεθνές επίπεδο, το πορτογαλικό κράτος»·
«Οι κανόνες που θεσπίζονται από τους αρμόδιους φορείς των διεθνών οργανισμών στους οποίους η Πορτογαλία είναι μέλος τίθενται άμεσα σε ισχύ στο πορτογαλικό εθνικό δίκαιο, υπό τον όρο ότι αυτό προβλέπεται στις αντίστοιχες ιδρυτικές συνθήκες»·
«Οι διατάξεις των συνθηκών που διέπουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κανόνες που εκδίδουν τα θεσμικά της όργανα κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, εφαρμόζονται στο πορτογαλικό εθνικό δίκαιο, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης, με σεβασμό προς τις θεμελιώδεις αρχές ενός δημοκρατικού κράτους δικαίου».

5. Οι διάφορες αρχές που έχουν αρμοδιότητα έκδοσης κανόνων δικαίου

Οι αρχές που είναι αρμόδιες να εκδίδουν κανόνες δικαίου είναι το πορτογαλικό, η κυβέρνηση, οι περιφερειακές κυβερνήσεις και οι περιφερειακές νομοθετικές συνελεύσεις των Αζορών και της Μαδέρας, οι αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης και ορισμένες διοικητικές αρχές.

6. Διαδικασία θέσπισης των κανόνων δικαίου

Ο τρόπος με τον οποίο θεσπίζονται οι κανόνες ποικίλλει ανάλογα με τις ειδικές διαδικασίες που πρέπει να ακολουθήσει το οικείο αρμόδιο όργανο. Κατά συνέπεια, τα διάφορα είδη νομοθετικών πράξεων παράγονται μέσω διαφορετικών διαδικασιών. Στη συνέχεια περιγράφονται τα δύο πιο επίσημα και πιο συναφή συστήματα θέσπισης κανόνων δικαίου.
Η πλέον περίπλοκη διαδικασία, που διεξάγεται ενώπιον του κοινοβουλίου, περιλαμβάνει συνοπτικά τα ακόλουθα στάδια:
Νομοθετική πρωτοβουλία: λαμβάνεται από «τους βουλευτές, τις κοινοβουλευτικές ομάδες και την κυβέρνηση, και επίσης, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τον νόμο, ομάδες εγγεγραμμένων εκλογέων. Την εξουσία νομοθετικής πρωτοβουλίας για τις αυτόνομες περιοχές έχουν οι αντίστοιχες περιφερειακές νομοθετικές συνελεύσεις» (άρθρο 167 παράγραφος 1 του Συντάγματος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας)·
Αρχική αποδοχή, δημοσίευση, καταχώριση, αρίθμηση και αξιολόγηση: Αυτή η φάση περιλαμβάνει την εξέταση του παραδεκτού του νομοσχεδίου, τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα του πορτογαλικού κοινοβουλίου (Diário da Assembleia), τη διοικητική του επεξεργασία και, τέλος, την αξιολόγηση του περιεχομένου του·
Συζήτηση και έγκριση: Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει συζήτηση επί του συνόλου του νομοσχεδίου, μια δεύτερη συζήτηση σε επιμέρους σημεία αυτού, ψηφοφορία επί του νομοσχεδίου στο σύνολό του, ψηφοφορία για τα επιμέρους σημεία, και μια τελική συνολική ψηφοφορία. Για να εγκριθεί ένα νομοσχέδιο, μπορεί να απαιτείται απλή πλειοψηφία, απόλυτη πλειοψηφία ή ειδική πλειοψηφία·
Έλεγχος: τον ασκεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εντός της προθεσμίας που ορίζεται από τον νόμο. Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είτε εγκρίνει το προτεινόμενο κείμενο είτε ασκεί το δικαίωμα αρνησικυρίας Στην τελευταία περίπτωση το κείμενο αναπέμπεται στο κοινοβούλιο ώστε να συζητηθεί εκ νέου. Αν με την ψηφοφορία εγκριθεί το κείμενο ως έχει ή με τροποποιήσεις, το εν λόγω κείμενο αποστέλλεται και πάλι στον Πρόεδρο για κύρωση που πρέπει επίσης να πραγματοποιηθεί εντός συγκεκριμένης προθεσμίας. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι υπεύθυνος για «την κύρωση νόμων, νομοθετικών διαταγμάτων και κανονιστικών διαταγμάτων και διατάσσει τη δημοσίευσή τους, καθώς επίσης υπογράφει τις αποφάσεις του κοινοβουλίου με τις οποίες εγκρίνονται διεθνείς συμφωνίες και άλλα κυβερνητικά διατάγματα» [άρθρο 134, στοιχείο b) του Συντάγματος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας].
Δημοσίευση: Μετά την κύρωση, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να διατάξει τη δημοσίευση του νέου νομοθετικού κειμένου στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας (Diário da República).
Η διαδικασία με την οποία η κυβέρνηση θεσπίζει νομοθεσία περιλαμβάνει τα ακόλουθα στάδια:
Νομοθετική πρωτοβουλία: Νομοσχέδιο που υποβάλλεται από το γραφείο του αρμόδιου υπουργού·
Διερεύνηση: Κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου, ο υπουργός που προτείνει το νομοσχέδιο πρέπει να συγκεντρώσει γνώμες, καθώς και να διεξάγει διαβουλεύσεις με τα όργανα που ορίζονται από το Σύνταγμα και από τον νόμο·
Προκαταρκτική και επί της ουσίας αξιολόγηση: Οι προτάσεις εξετάζονται και αξιολογούνται μετά την αρχική τους αποδοχή·
Έγκριση: Η έγκριση ορισμένων πράξεων από το Συμβούλιο των Υπουργών δεν είναι υποχρεωτική, ωστόσο, κατά κανόνα, το Συμβούλιο των Υπουργών είναι αρμόδιο γι' αυτό το στάδιο·
Έλεγχος: «Εντός σαράντα ημερών από την παραλαβή κυβερνητικού διατάγματος προς κύρωση (...), ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είτε κυρώνει το διάταγμα είτε ασκεί το δικαίωμα αρνησικυρίας. Στην τελευταία περίπτωση, ενημερώνει την κυβέρνηση γραπτώς για τους σχετικούς λόγους» (άρθρο 136 παράγραφος 4 του Συντάγματος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας)·
Δημοσίευση: το κείμενο του νόμου δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας.

7. Διαδικασίες βάσει των οποίων τίθενται σε ισχύ οι εθνικοί κανόνες δικαίου

«Οι νόμοι είναι δεσμευτικοί μόνο μετά τη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα». «Μετά τη δημοσίευσή του, ο νόμος τίθεται σε ισχύ μετά την προθεσμία που ορίζεται σ' αυτόν ή, εάν δεν έχει οριστεί προθεσμία, μετά το χρονικό διάστημα που προβλέπεται σε ειδική νομοθεσία» (άρθρο 5 του πορτογαλικού αστικού κώδικα).
Σύμφωνα με τον νόμο αριθ. 74/98, της 11ης Νοεμβρίου 1998, άρθρο 2, όπως ισχύει:
παράγραφος 1 – «Οι νομοθετικές πράξεις και άλλες πράξεις γενικού περιεχομένου αρχίζουν να ισχύουν από την ημερομηνία που ορίζεται σ' αυτές. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να τεθούν σε ισχύ την ημερομηνία της δημοσίευσής τους».
παράγραφος 2 – «Εφόσον δεν ορίζεται ημερομηνία, οι πράξεις της παραγράφου 1 τίθενται σε ισχύ σε όλη την πορτογαλική επικράτεια και στην αλλοδαπή την πέμπτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή τους».
παράγραφος 4 – «Η προθεσμία της παραγράφου 2 αρχίζει να τρέχει την αμέσως επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση στον ιστότοπο που διαχειρίζεται η Imprensa Nacional Casa da Moeda, SA (Εθνικό Τυπογραφείο-Νομισματοκοπείο)».

8. Μέσα επίλυσης συγκρούσεων κανόνων δικαίου

Τον πλέον σημαντικό ρόλο διαδραματίζει το Συνταγματικό Δικαστήριο, το οποίο πρέπει να κηρύσσει αντισυνταγματικούς τους κανόνες που έρχονται σε σύγκρουση με το Σύνταγμα της Πορτογαλικής Δημοκρατίας ή τις αρχές που διατυπώνονται σ' αυτό.
Κατά την εξέταση των ειδικών περιπτώσεων που εκκρεμούν ενώπιόν τους, τα δικαστήρια δεν εφαρμόζουν διατάξεις που παραβιάζουν το Σύνταγμα ή τις συνταγματικές αρχές.
Στο πλαίσιο της ερμηνείας, με σκοπό την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που τους υποβάλλονται προς εξέταση, τα δικαστήρια πρέπει να επιλύουν τυχόν συγκρούσεις που προκύπτουν μεταξύ των διαφόρων νομικών κανόνων, συνεκτιμώντας πάντα την προαναφερθείσα ιεράρχηση των πηγών δικαίου.
Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το σύστημα ως ενιαίο σύνολο, χωρίς να δέχονται τυχόν κενά ή αντιφάσεις, ιδίως λογικού ή σημασιολογικού

χαρακτήρα, σταθμίζοντας τη βαρύτητα των σχετικών περιστάσεων στη νομοθετική διαδικασία και τις ειδικές συνθήκες κατά τη στιγμή της απόφασης, απαιτώντας πάντα μια ελάχιστη λεκτική αντιστοιχία, ακόμη και ατελή, με την επιλεγείσα λύση και με την παραδοχή ότι ο νομοθέτης επέλεξε την «πλέον συνετή» λύση και ήταν σε θέση «να εκφράσει τις προθέσεις του με κατάλληλους όρους» – άρθρο 9 του πορτογαλικού αστικού κώδικα.
Όσον αφορά τη σύγκρουση νόμων στον τομέα του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, σας παραπέμπουμε στο ενημερωτικό σημείωμα με θέμα «Εφαρμοστέο δίκαιο».

Νομικές βάσεις δεδομένων

Η βάση Digesto αποτελεί την επίσημη νομική βάση δεδομένων της Πορτογαλίας και περιλαμβάνει την Επίσημη Εφημερίδα (Diário da República).

Digesto – Ολοκληρωμένο σύστημα επεξεργασίας των νομικών πληροφοριών

Η βάση δεδομένων Digesto δημιουργήθηκε με την απόφαση του υπουργικού συμβουλίου αριθ. 48/92, της 31ης Δεκεμβρίου 1992, και περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
Τις πράξεις που δημοσιεύονται στις σειρές 1 και 2 της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας.
Πλήρεις, λεπτομερείς και επικαιροποιημένες νομικές πληροφορίες που διατίθενται δωρεάν, ιδίως τις ακόλουθες:
ισχύ, αποτελέσματα και σημειώσεις σχετικά με τις πράξεις που δημοσιεύονται στη σειρά 1 της Επίσημης Εφημερίδας από τις 5 Οκτωβρίου 1910 και διάφορα έγγραφα προηγούμενων δεκαετιών, και με τις πράξεις που δημοσιεύονται στη σειρά 2 της Επίσημης Εφημερίδας και υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο της βάσης δεδομένων PCMLEX·
όλες τις σχετικές πληροφορίες, όπως τις εξουσιοδοτικές διατάξεις, τους κανονισμούς, τα σχέδια νόμου (diploma de desenvolvimento), τις τροποποιήσεις που επήλθαν και έγιναν δεκτές, το ισχύον κοινοτικό δίκαιο, διοικητικές κατευθυντήριες γραμμές της Γενικής Διεύθυνσης Προϋπολογισμού, εκδοθείσα νομολογία και πράξεις συλλογικής ρύθμισης της εργασίας·
πρόσβαση σε τρεις άλλες βάσεις δεδομένων: τη βάση LEGAÇOR, δηλαδή την περιφερειακή νομοθετική βάση δεδομένων των Αζορών, τη REGTRAB, δηλαδή την ειδική βάση δεδομένων ρύθμισης της εργασίας, και τη DGO–DOUT, την ειδική βάση δεδομένων εγκυκλίων και γνωμοδοτήσεων της Γενικής Διεύθυνσης Προϋπολογισμού.
πρόσβαση, μέσω διαλειτουργικότητας με τις νομικές βάσεις δεδομένων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, με τη Γενική Εισαγγελία και με το κοινοβούλιο, μέσω της βάσης δεδομένων της κοινοβουλευτικής δραστηριότητας, αντίστοιχα, στη νομολογία των κύριων δικαστηρίων, στις γνωμοδοτήσεις της Γενικής Εισαγγελίας και σε όλες τις προπαρασκευαστικές εργασίες που αφορούν έναν νόμο από τη νομοθετική πρωτοβουλία έως τη δημοσίευσή του.

Επίσημη Εφημερίδα σε ηλεκτρονική μορφή (DRE)

Σύμφωνα με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 83/2016, της 16ης Δεκεμβρίου 2006, η Επίσημη Εφημερίδα είναι δημόσια υπηρεσία, η πρόσβαση σ' αυτήν είναι δωρεάν για όλους, και εκδίδεται αποκλειστικά σε ηλεκτρονική μορφή. Αυτή η δημόσια υπηρεσία παρέχεται από το Imprensa Nacional-Casa da Moeda, S.A. (Εθνικό Τυπογραφείο-Νομισματοκοπείο), που καθιστά διαθέσιμη την Επίσημη Εφημερίδα στον ιστότοπό του. Η καθολική και δωρεάν πρόσβαση περιλαμβάνει τη δυνατότητα εκτύπωσης, αρχειοθέτησης, αναζήτησης και ελεύθερης πρόσβασης στο περιεχόμενο των πράξεων που δημοσιεύονται στις σειρές 1 και 2 της Επίσημης Εφημερίδας, σε ηλεκτρονικούς μορφότυπους ανοικτής πρόσβασης.
Η Επίσημη Εφημερίδα, όπως διατίθεται, περιλαμβάνει υποχρεωτικά τα ακόλουθα:
το κείμενο των πράξεων που δημοσιεύονται υποχρεωτικά στην Επίσημη Εφημερίδα σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον νόμο, ιδίως τον νόμο αριθ. 74/98, της 11ης Νοεμβρίου 1998, όπως τροποποιήθηκε και αναδημοσιεύτηκε με τον νόμο αριθ. 43/2014, της 11ης Ιουλίου 2014.
επικαιροποιημένο εργαλείο που επιτρέπει στους ενδιαφερόμενους να συμβουλεύονται το χωρίς νομική αξία ενοποιημένο κείμενο της οικείας νομοθεσίας της έννομης τάξης·
εργαλείο που επιτρέπει τη μετάφραση νομικών όρων
εργαλείο αναζήτησης, με λέξεις-κλειδιά, πράξεων που δημοσιεύονται υποχρεωτικά στην Επίσημη Εφημερίδα·
δεόντως επεξεργασμένες και συστηματοποιημένες νομικές πληροφορίες·
διασύνδεση με πρόσθετες τομεακές βάσεις συμπληρωματικών νομικών πληροφοριών, ιδίως νομολογίας, κοινοτικού δικαίου, διοικητικών κατευθυντήριων γραμμών και νομικής θεωρίας·
δωρεάν αποστολή στη διεύθυνση ηλεκτρονικής αλληλογραφίας των ενδιαφερόμενων συνδρομητών αυτής της υπηρεσίας του ευρετηρίου των σειρών 1 και 2 της Επίσημης Εφημερίδας.

Χρήσιμοι σύνδεσμοι

Επίσημη Εφημερίδα της Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Diário da República)

Τελευταία επικαιροποίηση: 28/03/2023
Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.